

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 14 декември 2010 година

относно държавна помощ С 39/96 (ex NN 127/92), приведена в действие от Франция в полза на
Coopérative d'exportation du livre français (CELF)

(нотифицирано под номер C(2010) 8938)

(само текстът на френски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2011/179/EC)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

А. Първа фаза

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него ⁽¹⁾,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочената по-горе разпоредба ⁽²⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

(4) С писмо от 20 март 1992 г. Société internationale de diffusion et d'édition („SIDE“) насочи вниманието на Комисията към мерки за помощ за промоция, транспортиране и продажба, предоставена от френските органи на CELF — помощ, за която не е било изпратено предварително уведомление до службите на Комисията.

(5) С писмо от 2 април 1992 г. Комисията, след като напомни на френските органи, че за всяко намерение за предоставяне или изменение на помощ следва да бъде изпратено предварително уведомление до нейните служби, поиска от френските органи да я информират за естеството и предмета на посочените от SIDE мерки за помощ.

1. ПРОЦЕДУРА

(1) С решение от 15 април 2008 г. ⁽³⁾ (наричано по-долу „решението на Общия съд“) Общият съд на Европейския съюз отмени Решение 2005/262/ЕО на Комисията от 20 април 2004 г. относно помощта, приведена в действие от Франция в полза на Coopérative d'exportation du livre français (CELF) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾.

(2) Вследствие на решението на Общия съд Комисията трябва да приеме ново решение.

(3) С посоченото решение приключва процедура, чиито основни етапи са припомнени по-долу.

(6) С писмо от 29 юни 1992 г. френските органи потвърдиха пред Комисията наличието на субсидии в полза на CELF. Те уточниха, че тези мерки имат за цел популяризирането на френския език и литература в нефранкофонските страни, както и че на CELF е било възложено управлението на три схеми за помощи, предназначени да улеснят читателите, чийто достъп до френски книги е затруднен.

(7) С писмо от 7 август 1992 г. Комисията потвърди пред SIDE съществуването на помощ в полза на CELF, уточни предмета ѝ и информира SIDE, че за въпросните мерки не е изпратено уведомление. Комисията обаче отбеляза, че спорната помощ не е от такова естество, което да засяга търговията между държавите-членки. При тези обстоятелства SIDE беше приканено да представи мненията си.

(8) С писмо от 7 септември 1992 г. SIDE информира Комисията за намерението си да разкрие дискриминационния характер на мерките и последиците, които произтичат от тях за вътреобщностната търговия, без обаче да оспорва културната цел, преследвана от Министерството на културата, действало за популяризиране на френския език и литература.

⁽¹⁾ Считано от 1 декември 2009 г., членове 86, 87 и 88 от Договора за ЕО станаха съответно член 106, 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“). И в трите случая разпоредбите по същество са същите. За целите на настоящото решение позоваванията на членове 106, 107 и 108 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания съответно на членове 86, 87 и 88 от Договора за ЕО, когато е уместно.

⁽²⁾ ОВ С 366, 5.12.1996 г., стр. 7; ОВ С 142, 23.6.2009 г., стр. 6.

⁽³⁾ Решение Т-348/04, Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)/Комисията (2008 г.), Сборник, стр. II-625.

⁽⁴⁾ ОВ L 85, 2.4.2005 г., стр. 27.

⁽⁵⁾ Coopérative d'exportation du livre français извършва дейност под търговското наименование „Centre d'exportation du livre français“ (CELF).

(9) С решение от 18 май 1993 г. ⁽¹⁾ Комисията сче, че с оглед на особеното състояние на конкуренцията в книжния сектор и предвид културната цел на оспорваните схеми за помощ, за тях се прилага дерогацията, предвидена в предишния член 92, параграф 3, буква в) от Договора.

(10) На 2 август 1993 г. SIDE подаде жалба за отмяна на посоченото решение. С решение от 18 септември 1995 г. ⁽²⁾ Общият съд частично удовлетвори жалбата на SIDE, като отмени решението на Комисията от 18 май 1993 г. само в частта му по отношение на мерките, предоставени на CELF във връзка с малки поръчки.

(11) Общият съд постанови, че Комисията може да приеме благоприятно решение по отношение на следните три схеми за помощ, управлявани от CELF за сметка на държавата:

а) помощите за въздушен превоз на товари или въздушна поща;

б) програмата „Page à Page“ ⁽³⁾ (помощ за разпространението на книги на френски език в Централна и Източна Европа);

в) „Programme Plus“ (академични ръководства на френски език, предназначени за студенти от Субсахарска Африка).

(12) Общият съд сметна, че Комисията е получила достатъчно информация за последните три схеми, за да обоснове констатацията, че въздействието им върху конкуренцията е било незначително. От друга страна Общият съд посочи, че „що се отнася до културното предназначение на помощите, безспорно е, че целта на френското правителство е разпространението на френския език и френската литература“. Общият съд сметна за необходимо да заключи, че установяването на културната цел на оспорваните помощи не е затруднило особено Комисията и че получаването на други сведения не е било необходимо за признаване на културния характер на тази цел.

(13) Напротив, по отношение на компенсациите, предоставени изключително на CELF за малките поръчки, Общият съд

сметна, че Комисията е трябвало да разгледа задълбочено условията на конкуренцията в засегнатия сектор, преди да се произнесе по съвместимостта на мерките с вътрешния пазар.

(14) Поради това Общият съд стигна до заключението (точка 76 от решението), че Комисията е трябвало да открие процедурата, предвидена в предишния член 93, параграф 2 от Договора за ЕО (понастоящем член 108, параграф 2 от ДФЕС), и следователно трябва да отмени решението на Комисията от 18 май 1993 г. в частта му, която се отнася до субсидията, предоставена изключително на CELF за компенсиране на допълнителните разходи за обработка на малките поръчки на книги на френски език, направени от установени в чужбина търговци на книги.

Б. Втора фаза

(15) В съответствие с решението на Общия съд от 18 септември 1995 г. с решение от 30 юли 1996 г. Комисията реши да открие официална процедура по разследване. Заинтересованите страни, приканени да представят мненията си пред Комисията, изпратиха своите коментари през декември 1996 г. и януари 1997 г.

(16) В края на разследването си, на 10 юни 1998 г. Комисията прие Решение 1999/133/ЕО ⁽⁴⁾. Тя потвърди културната цел на помощите за малките поръчки и сче, въз основа на предишния член 87, параграф 3, буква г) от Договора, че посочените помощи не са от такова естество, което да засяга условията на търговията и конкуренцията в Съюза до степен, която противоречи на общия интерес на пазара за износа на книги на френски език.

(17) С решение от 28 февруари 2002 г. ⁽⁵⁾ Общият съд отмени член 1, последно изречение от посоченото решение. Общият съд сче, че Комисията е трябвало да извърши необходимите проверки, за да получи съответните данни с оглед да разграничи пазара на комисионната дейност при износ от пазара на износа на книги на френски език като цяло.

(18) Общият съд сче, че като не е извършила тази проверка, Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела пазара за износ на книги на френски език като цяло за референтен пазар, при условие че е установено, че спорната помощ е предназначена само за комисионерите при износа.

⁽¹⁾ Решение NN 127/92 „Помощи за износителите на френски книги“ (ОВ С 174, 25.6.1993 г., стр. 6).

⁽²⁾ Решение T-49/93, *Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)/Комисията* (1995 г.), Сборник, стр. II-2501.

⁽³⁾ Преименувана по-късно на програма „A l'Est de l'Europe“.

⁽⁴⁾ ОВ L 44, 18.2.1999 г., стр. 37.

⁽⁵⁾ Решение T-155/98, *Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)/Комисията* (2002 г.), Сборник, стр. II-1179.

(19) В решението си от 22 юни 2000 г.⁽¹⁾ обаче, без да разглежда делото по същество, Съдът на ЕС отхвърли жалбата на френските органи срещу решението на Комисията от 10 юни 1998 г. и потвърди, че дори дадена помощ да може да бъде счетена за съвместима с общия пазар, този факт не оказва влияние върху задължението за уведомление, както и че задължението за предварително уведомление включва задължението за преустановяване на помощта.

В. Трета фаза

(20) След частичната отмяна на решението от 10 юни 1998 г. с писма от 14 юни 2002 г. Комисията поиска от френските органи и от SIDE да ѝ изпратят коментарите си относно мотивите за отмяна на решението, и по-специално относно аспектите във връзка с въпросния пазар.

(21) Френските органи бяха приканени да коментират по-специално специфичните особености на предлагането от страна на CELF в сравнение с това на останалите участници на пазара, включително SIDE. SIDE беше приканено да коментира по-специално понятието „малки поръчки“ и да посочи с какво евентуално се отличава спецификата на предлагането му в сравнение с предлагането от страна на CELF и на останалите участници на пазара.

(22) SIDE изпрати отговора си до Комисията с писмо от 12 август 2002 г. Френските органи предадоха отговора си с писмо от 17 септември 2002 г.

(23) След като с писмо от 19 септември 2002 г. Комисията поиска от SIDE да посочи дали отговорът му съдържа поверителна информация и след като на 30 септември 2002 г. получи отрицателен отговор, с писмо от 17 октомври 2002 г. тя препрати отговора на SIDE заедно с приложенията към него до френските органи за коментар. В тази връзка тя също така им постави редица допълнителни въпроси.

(24) С писмо от 30 октомври 2002 г. Комисията също така постави на SIDE редица допълнителни въпроси, на които бе отговорено с писма от 31 октомври 2002 г. и 9 декември 2002 г. След искане от страна на Комисията от 16 декември 2002 г. SIDE я информира с писмо от 23 декември 2002 г., че неговите отговори не съдържат поверителна информация и че могат да бъдат препратени до френските органи за коментар.

(25) Тъй като френските органи не отговориха в определения срок, Комисията бе длъжна да им изпрати напомнително

писмо с дата 27 ноември 2002 г. С писмо от 19 декември 2002 г. френските органи поискаха от Комисията ново удължаване на срока.

(26) На 9 януари 2003 г. Комисията изпрати отговора на SIDE от 23 декември 2002 г. на френските органи за коментар. С писмо от 17 януари 2003 г. френските органи отговориха на въпросите на Комисията от 17 октомври 2002 г.

(27) С писмо от 4 февруари 2003 г. френските органи поискаха от Комисията ново удължаване на срока по отношение на искането за коментари относно втория отговор на SIDE от 23 декември 2002 г. С писмо от 11 февруари 2003 г. Комисията частично одобри поисканото удължаване. С писмо от 11 март 2003 г. френските органи изпратиха отговора си до Комисията.

(28) Междувременно на среща, проведена на 4 март 2003 г., представители на SIDE, по свое искане, бяха приети от службите на Комисията, за да изложат становището на SIDE по случая от самото му начало.

(29) След тази процедура Европейската комисия прие Решение 2005/262/ЕО, в което спорната помощ се счита за съвместима въз основа на предишния член 87, параграф 3, буква г) от Договора, след като Комисията установи по-специално, че помощите не биха могли да доведат до свръхкомпенсиране на разходите, понесени за обработката на малки поръчки.

Г. Четвърта фаза

(30) С решението си от 15 април 2008 г. Общият съд отмени решението на Комисията от 20 април 2004 г.

(31) Общият съд счете, че по отношение на частта на помощта, платена на CELF преди 1 ноември 1993 г. — датата на влизане в сила на Договора за Европейския съюз, Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е счела спорната помощ за съвместима с общия пазар по силата на предишния член 87, параграф 3, буква г), докато в действителност е трябвало да се прилагат материалноправните разпоредби, които са били в сила преди 1 ноември 1993 г. Общият съд по-специално взе предвид факта, че Договорът за ЕС не съдържа преходни разпоредби относно прилагането на предишния член 87, параграф 3, буква г), както и че принципът на правна сигурност не допуска, освен по изключение, за начален момент на прилагане във времето на общностен акт да бъде определена дата, която е по-ранна от датата на неговото публикуване.

⁽¹⁾ Решение C-332/98, Франция / Комисията, Помош за *Coopérative d'exportation du livre français* (2000 г.), Сборник, стр. I-4833.

(32) Освен това Общият съд счете, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при проверката на съвместимостта на спорната помощ, тъй като е надценила разходите за обработка на малки поръчки, действително понесени от CELF. В решението си от 20 април 2004 г. Комисията не е взела предвид действителните разходи за обработка на малки поръчки, а е направила оценка на тези разходи въз основа на общия размер на разходите, понесени от CELF (отнасяне на една част от общите разходи към обработката на малките поръчки в зависимост от предварително определен метод на разпределяне на всяка категория разходи). Предвид допълнителните трудности, до които води обработката на малките поръчки в сравнение с другите дейности на CELF, към някои категории разходи са били приложени коефициенти за умножение. Общият съд сметна, че тези трудности е можело да бъдат преодолени посредством заявяването на малките поръчки по електронен път, което се отнася за две трети от тях. Поради това Общият съд счете, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приложила коефициенти за умножение към някои разходи (и при всички случаи към подадените по електронен път поръчки), и заключи, че ако не са били приложени въпросните коефициенти за умножение, разходите по обработката на малки поръчки са щели да бъдат по-малки и резултатът от дейността във връзка с малките поръчки — положителен (600 000 френски франка (FRF), или 91 469 EUR). Следователно според Общия съд Комисията не е доказала липсата на свърхкомпенсация.

Д. Пета фаза

(33) Вследствие на решението на Общия съд от 15 април 2008 г. процедурата по разследване, започната с решението на Комисията от 30 юли 1996 г., продължава да бъде открита и Комисията следва да приеме ново решение.

(34) Поради мотивите на решението на Общия съд от 15 април 2008 г. и предвид факта, че решението за откриване е с дата 30 юли 1996 г., Комисията пожела да прикани отново френските органи и заинтересованите страни да представят мненията си.

(35) Ето защо на 8 април 2009 г.⁽¹⁾ Комисията прие решение за разширяване на процедурата (Решение C(2009) 2481, „решение за разширяване на процедурата“). Решението за разширяване допълва решението за откриване от 30 юли 1996 г. и същевременно с него се определя нов срок за представяне на мнения. В него се посочва, че двете решения трябва да се разглеждат като едно неделимо цяло и че те ще доведат до една-единствена официална процедура по разследване, както и че доколкото описанието на фактическите и на правните обстоятелства или предварителната оценка на Комисията в решението за разширяване на процедурата се различават от решението

за откриване от 30 юли 1996 г., би следвало да се взема под внимание единствено решението за разширяване на процедурата.

(36) Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си относно въпросната мярка.

(37) Комисията получи мнението на френските органи на 9 юни 2009 г., както и мнението на SIDE на 23 юли 2009 г. Тя предаде мнението на SIDE на френските органи на 24 август 2009 г., като им даде възможност да го коментират, и получи коментарите им на 24 септември 2009 г.

(38) Френските органи обаче не представиха подробните данни, поискани от Комисията в решението ѝ за разширяване на процедурата, а само препратиха, що се отнася до пропорционалността на помощта, към данните, вече предоставени на 17 септември 2002 г., 17 януари 2003 г. и 11 март 2003 г., които Комисията не можеше да използва като такива предвид решението на Общия съд от 15 април 2008 г.

(39) С писмо от 8 октомври 2009 г. службите на Комисията напомниха на френските органи за искането си за изпращане на данни по конкретно посочените точки, като посочиха, че ако тази информация не бъде получена в срок до десет работни дни, Комисията следва, въз основа на информацията, с която разполага, да вземе окончателно решение в съответствие с член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета, след като издаде, ако е необходимо, разпореждане за предоставяне на информация съгласно член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО⁽²⁾.

(40) С писмо от 21 октомври 2009 г. френските органи информираха Комисията, че с решение на Търговския съд на Париж от 9 септември 2009 г. CELF е в процедура на съдебна ликвидация и е прекратило дейността си. От друга страна, по отношение на данните, поискани в писмото на Комисията от 8 октомври 2009 г. френските органи посочиха, че не разполагат с допълнителна информация и препратиха към мнението си, изпратено на 9 юни 2009 г.

(41) Поради това с решение от 20 ноември 2009 г. (Решение C(2009) 9256, „решение за разпореждане“) Комисията реши да разпреди на Франция да предостави исканата информация, тъй като въпреки неколкото искания тази информация не бе предоставена.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 23.6.2009 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

- (42) С писмо от 2 декември 2009 г. френските органи посочиха, че не разполагат с допълнителна информация, която да предоставят на Комисията, и поради това препратиха към мнението си, изпратено на 9 юни 2009 г.
- (43) Следва да се отбележи, че на 2 декември 2009 г. френските органи също така изпратиха писмо във връзка със схема за помощ, наречена „Програма за академична и научна литература“, наречена „Programme Plus“. Тази схема за помощ не е предмет на настоящото решение.
- (44) С писмо от 22 декември 2009 г. Комисията изиска от френските органи сведения относно състоянието на CELF и процедурата по ликвидацията на CELF. Френските органи отговориха на 27 януари 2010 г. Освен това на 9 март 2010 г. и 26 ноември 2010 г. бяха направени уточнения.

Е. Производство пред националните юрисдикции и преюдициални запитвания

- (45) Следва да се отбележи, че във Франция има висящи производства пред националните юрисдикции и че те са довели до сезирането на Съда на ЕС на основание член 267 от ДФЕС (предишен член 234 от Договора за ЕО). По-долу са припомнени накратко основните етапи от тези производства.
- (46) SIDE сезира френските юрисдикции във връзка с прякото действие на предишния член 88, параграф 3 от Договора за ЕО. С решение от 5 октомври 2004 г., като потвърди решение на Административния съд на Париж от 26 април 2001 г., Апелативният административен съд на Париж разпореди на френската държава да изиска възстановяване на помощите, платени на CELF.
- (47) Държавният съвет, сезиран като касационна инстанция, с решение от 29 март 2006 г. потвърди някои аспекти от решението на Апелативния административен съд, и по-специално факта, че въпросните помощи нямат чисто компенсаторен характер по отношение на задължения за обществена услуга ⁽¹⁾, не могат да бъдат квалифицирани от националния съд като съществуващи помощи и CELF не може да се позове на оправдани правни очаквания.
- (48) Въпреки това в решението си от 29 март 2006 г. Държавният съвет също така реши да спре производството по обжалването, докато Съдът на ЕС не се произнесе по преюдициалните запитвания, с които Държавният съвет го сезира, по отношение на задълженията на националния

съд във връзка с държавна помощ, за която не е изпратено уведомление, но по-късно с решение на Комисията е обявена за съвместима с общия пазар.

- (49) В решението си от 12 февруари 2008 г. ⁽²⁾ Съдът на ЕС постанови:

„Член 88, параграф 3, последно изречение ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд не е длъжен да разпореди възстановяването на помощ, приведена в действие в нарушение на тази разпоредба, когато Комисията е взела окончателно решение, установяващо съвместимостта на тази помощ с общия пазар по смисъла на член 87 ЕО. Въз основа на общностното право той е длъжен да разпореди на получателя на помощта плащането на лихвите за периода на неправомерност. В рамките на своето национално право той може, ако прецени, че е необходимо, да разпореди освен това и възстановяването на неправомерната помощ, без това да засяга правото на държавата-членка да я приведе отново в действие в един следващ момент. На него може също да му се наложи да уважи искания за обезщетения за вредите, причинени поради неправомерния характер на помощта.

В процесуално положение като това на спора по главното производство задължението, произтичащо от член 88, параграф 3, последно изречение ЕО, да се отстранят последиците от неправомерността на една помощ се отнася също, с оглед изчисляването на сумите, които трябва да бъдат изплатени от получателя, освен при изключителни обстоятелства, и до периода, изтекъл между датата на решението на Комисията на Европейските общности, с което се установява съвместимостта на тази помощ с общия пазар, и датата на отмяната на това решение от общностния съд“.

- (50) След като взе предвид решението на Съда на ЕС от 12 февруари 2008 г., както и цитираното по-горе решение на Общия съд от 15 април 2008 г., в решението си от 19 декември 2008 г. Държавният съвет отмени членове 2, 3 и 4 от посоченото по-горе решение на Апелативния административен съд на Париж от 5 октомври 2004 г. и постанови посоченото по-долу.
- (51) Първо, на министъра на културата и комуникациите е разпоредено да пристъпи към възстановяване на лихвите, свързани с държавната помощ, платена на CELF от 1980 г. до датата на решението на Държавния съвет, изчислени в съответствие с Регламент (ЕО) № 794/2004 ⁽³⁾. На министъра също така е разпоредено след това да пристъпи към възстановяване на лихвите, които ще бъдат дължими между датата на решението на Държавния съвет и датата, на която окончателно е установена съвместимостта на помощта с общия пазар, или до окончателното връщане на помощта.

⁽¹⁾ Според Държавния съвет Апелативният административен съд е могъл законно да се позове на това, че не е било установено, че размерът на помощите не превишава разходите, които произтичат от задълженията за обществена услуга, наложени на CELF, и на това, че не е било извършено предварително и прозрачно определяне на основните принципи на компенсацията.

⁽²⁾ Решение C-199/06, *Centre d'exportation du livre français (CELF), Ministre de la Culture et de la Communication/Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)* (2008 г.), Сборник I-00469.

⁽³⁾ ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.

- (52) Освен това Държавният съвет реши да спре производството, докато Съдът на ЕС не се произнесе по следните преюдициални запитвания:

„1. Може ли националният съд да спре производството по въпроса за задължението за връщане на държавна помощ до произнасянето с окончателно решение на Комисията по съвместимостта на помощта с правилата на общия пазар, когато първото решение на Комисията, с което тази помощ е обявена за съвместима, е отменено от общността съд?

2. Може ли фактът, че Комисията на три пъти приема дадена помощ за съвместима с общия пазар, преди тези й решения да бъдат отменени от Първоинстанционния съд на Европейските общности, да представлява извънредно обстоятелство, което да накара националният съд да ограничи задължението за възстановяване на помощта?“

- (53) На 11 март 2010 г.⁽¹⁾ Съдът на ЕС се произнесе по тези преюдициални запитвания по следния начин:

„1. Национална юрисдикция, сезирана на основание член 88, параграф 3 ЕО с искане за възстановяване на неправомерна държавна помощ, не може да отложи приемането на решение по него до произнасянето на Комисията на Европейските общности по съвместимостта на помощта с общия пазар, след като предходно положително решение е било отменено.

2. Приемането от Комисията на Европейските общности на три последователни решения за обявяване на дадена помощ за съвместима с общия пазар, които впоследствие общността съд отменя, само по себе си не представлява изключително обстоятелство, което може да обоснове ограничаване на задължението на получателя да върне помощта, когато същата е предоставена в нарушение на член 88, параграф 3 ЕО.“

2. ОПИСАНИЕ НА ВЪПРОСНАТА МЯРКА

- (54) Френските органи посочиха пред Комисията, че през 1980 г. Министерството на културата, в съответствие с насоките на общата политика на френското правителство във връзка с популяризирането на френската книга и литература, реши да предостави помощи на комисионерите при износа, които биха приели всякакъв вид поръчки, независимо от размера и рентабилността им. Тези мерки са били приведени в действие, за да компенсират пазарна неефективност и да насърчат запазването на дейност, свързана с нерентабилните малки поръчки на пазара на комисионната дейност при износ.
- (55) Според френските органи малки книжарници, установени главно в нефранкофонски зони, достъпът до които понякога е затруднен и/или които са отдалечени, са се натъквали на сериозни трудности при снабдяването, като

търсенето им не е можело да бъде удовлетворено от традиционните вериги за разпространение, когато количествата поръчани книги са били недостатъчни или когато единичната цена на поръчаните книги не е била достатъчно висока, за да бъде услугата рентабилна.

- (56) Според френските органи въпросните помощи са били предназначени да дадат възможност на комисионерите при износа да изпълняват всички поръчки на търговци на книги, установени в чужбина, главно в нефранкофонски зони, независимо от размера, рентабилността и предназначението на поръчките. Целта е била в рамките на френската политика за подпомагане на културното многообразие да се осигури оптимално разпространение на книги на френски език и по този начин да се насърчи разпространението на франкофонската литература в целия свят.

- (57) Приетият от френските органи механизъм за помощи, наречен „Програма за малки поръчки“, е бил под формата на субсидия, чието предназначение е било да компенсира допълнителните разходи за обработка на малките поръчки, като за такива френските органи определят пратките на стойност под 500 FRF, или около 76 EUR.

- (58) Според френските органи предприятието получател на субсидиите е трябвало да поеме задължението да съобщи на дирекция „Книгоиздателска и библиотечна дейност“ към Министерството на културата всички данни, свързани с общата дейност на предприятието (общ оборот, финансови сметки, предварителни бюджети, копия от решения за утвърждаване на тези данни, одиторски доклад, при необходимост, и консолидирана тарифна структура на заплатите), както и всякакви документи, свързани с дейността, която да бъде субсидирана, и по-специално сметката за използване на субсидиите, оправдаваща изпълнението на услугите, въз основа на които е била предоставена субсидията през предходната година.

- (59) На практика само едно предприятие — CELF, се е възползвало от програмата „Малки поръчки“. Според френските органи последното е трябвало ежегодно да оправдава допълнителните си разходи, понесени за услугите във връзка с малките поръчки, в подкрепа на искането си за субсидиране за следващата година. По-специално една четвърт от субсидията, предоставена през предходната година, е била изплащана в началото на годината, като остатъкът е бил предоставян следващата есен след разглеждане от публичните органи на очаквания бюджет на предприятието получател и на регистрираните колебания през първата част на бюджетната година. Било е договорено, че ако помощта не бъде използвана в пълния си размер, оставащите суми ще бъдат приспаднати от предвидената за следващата година субсидия. Освен това Министерството на културата е присъствало в качеството си на поканен наблюдател на управителните съвети и общите събрания на CELF.

⁽¹⁾ Решение на Съда на ЕС от 11 март 2010 г., C-1/09, CELF, *Ministre de la Culture* / SIDE.

(60) Следва да се уточни, че след 1997 г. размерът на въпросната помощ непрекъснато намалява и през 2002 г. тя е преустановена. От 1980 г. до края на 2001 г. CELF е получавало помощ, която според френските органи е била предназначена за намаляване на разходите за обработка на малките поръчки, които идват от чужбина и са за книги на френски език. Общо от 1980 г. до края на 2001 г. в рамките на въпросната помощ CELF е получило около 4,8 млн. евро.

Таблица

Размер на помощите, предоставени на CELF от 1980 г. за обработката на „малки поръчки“

Данни, предоставени от френските органи

(сумите са закръглени в EUR)

Година	Размер на помощта	Година	Размер на помощта
1980	91 469,41	1992	422 283,78
1981	91 469,41	1993	382 647,03
1982	205 806,17	1994	304 898,03
1983	164 644,94	1995	304 898,03
1984	137 204,12	1996	304 898,03
1985	141 777,59	1997	243 918,43
1986	248 491,90	1998	182 938,82
1987	214 953,11	1999	121 959,21
1988	213 428,62	2000	60 979,61
1989	259 163,33	2001	38 112,25
1990	304 898,03	2002	0
1991	373 500,09		

3. КОМЕНТАР НА ФРАНЦИЯ И МНЕНИЕ НА SIDE СЛЕД РАЗШИРЯВАНЕТО НА ПРОЦЕДУРАТА

- (61) В отговора си от 9 юни 2009 г. във връзка с решението за разширяване на процедурата френските органи изказаха посоченото по-долу мнение.
- (62) Първо, те посочиха, че споделят анализа на Комисията, според който помощта за CELF представлява държавна помощ и според който дерогациите, предвидени в член 107, параграф 2 и параграф 3, букви а) и б) от ДФЕС, не са били приложими.
- (63) В рамките на оценката на помощите съгласно член 107, параграф 3, букви в) и г) от ДФЕС френските органи не предоставиха нови данни относно пропорционалността на помощите.
- (64) При все това френските органи посочиха, че считат, че задачата на CELF представлява услуга от общ интерес по смисъла на член 106, параграф 2 от ДФЕС.

- (65) Накрая, но не на последно място френските органи заявиха, че са налице изключителни обстоятелства, които следва да накарат Комисията да не настоява за възстановяване на помощта.
- (66) Както беше посочено по-горе, френските органи не предоставиха подробните данни, изискани от Комисията в решението ѝ за разширяване на процедурата, а само препратиха, що се отнася до пропорционалността на помощта, към вече изпратените през 2002 и 2003 г. данни, които Комисията не можеше да използва в това им качество предвид решението на Общия съд от 15 април 2008 г. След напомнително писмо от 8 октомври 2009 г. на 20 ноември 2009 г. Комисията реши да разпреди на френските органи да предоставят изисканата информация в съответствие с член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999. С писмо от 2 декември 2009 г. френските органи отговориха, че не разполагат с допълнителна информация, която да съобщят на Комисията.
- (67) В мнението си от 23 юли 2009 г. SIDE по-специално изказа посоченото по-долу становище.
- (68) SIDE припомни, че единствено CELF е получавало помощта, докато според SIDE дейността на CELF не следва да се счита за специфична за CELF, тъй като изпълнението на поръчки с всякакъв размер, дори и минимални, заявени от разпръснати в географско отношение книжарници, и прегрупирането им, така че да бъдат сключени по-големи поръчки с издателите, според SIDE е самото определение за комисионерска дейност при износ. SIDE също така посочи, че помощта му е била отказана не поради предполагаема липса на прозрачност, а поради това, че SIDE е частно предприятие, а не кооперативно сдружение на издатели.
- (69) От друга страна SIDE оспори факта, че помощите са били необходими. В този смисъл то по-конкретно счете, че понятието „малки поръчки“ е произволно и опроверга представените от френските органи числови данни.
- (70) Освен това SIDE счете, че помощта не може да бъде обоснована въз основа на член 106, параграф 2 от ДФЕС, като се основа по-специално на решенията на националните юрисдикции във връзка с дейността на CELF.
- (71) Накрая SIDE посочи, че според него в настоящия случай не съществува никакво изключително обстоятелство, което да дава възможност за ограничаване на задължението за възстановяване.

4. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

- (72) Следва да се определи дали въпросната мярка представлява държавна помощ и в такъв случай дали може да се счита за съвместима с вътрешния пазар. В рамките на оценката си Комисията по-специално следва да вземе предвид решението на Общия съд от 15 април 2008 г.

А. Оценка на мярката по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС

- (73) Член 107, параграф 1 от ДФЕС гласи, че „Освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар.“
- (74) Първо, както беше посочено в решението за разширяване на процедурата, Комисията припомня, че заключението на Комисията, според което въпросната мярка представлява държавна помощ по смисъла на Договора, никога не е било оспорвано нито в хода на отделните етапи от процедурата пред Комисията, нито пред юрисдикциите на Европейския съюз⁽¹⁾, нито пред националните юрисдикции⁽²⁾. В отговора си от 9 юни 2009 г. във връзка с решението за разширяване на процедурата френските органи посочиха, че споделят анализа на Комисията, според който помощта за CELF представлява държавна помощ.
- (75) Комисията счита, че въпросната мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС (предишен член 87, параграф 1 от Договора за ЕО) поради посочените по-долу причини.
- (76) На първо място, мярката предоставя предимство на CELF, тъй като му дава възможност да намали разходите за малките поръчки. Тя има избиращ характер, тъй като на практика от нея се е ползвало единствено CELF.
- (77) От друга страна, мярката е финансирана чрез бюджетни ресурси на френската държава, тоест чрез държавни ресурси. Решение за нейното прилагане е било взето от Министерството на културата и следователно мярката може да бъде приписана на френските органи.

⁽¹⁾ В решението си от 15 април 2008 г. Общият съд не отмени първо и второ изречение от член 1 от решението на Комисията от 20 април 2004 г., според които „Помощта в полза на Coopération d'exportation du livre français (CELF) за обработката на малките поръчки на книги на френски език, приведена в действие от Франция между 1980 и 2001 г., представлява помощ по член 87, параграф 1 [ЕО]. Тъй като Франция не е уведомила Комисията за тази помощ, преди да я приведе в изпълнение, то същата е била незаконно отпусната.“

⁽²⁾ Например в решението си от 19 декември 2008 г. Държавният съвет счел, че „средствата относно квалифицирането като държавна помощ на платените на CELF суми и задължението да се изплати уведомление в този смисъл трябва да бъдат отхвърлени“. В решението си от 29 март 2006 г., преди да се произнесе по същество, Държавният съвет по-специално счел, че „Апелативният административен съд не е изопачил документите по случая, нито е квалифицирал неточно фактите, които е трябвало да бъдат оценени, като е счел, че разглежданите помощи не са имали чисто компенсаторен характер по отношение на задължения за обществена услуга и представляват държавна помощ, която подлежи на задължение за изпращане на предварително уведомление до Комисията“.

- (78) Освен това мярката е в състояние да засегне търговията между държавите-членки и да наруши конкуренцията. Помощта се предоставя на френски комисионери (на практика на CELF), които изнасят книги на френски език главно към нефранкофонски страни. Следователно тези френски комисионери се конкурират, поне потенциално, при износа на книги на френски език с други комисионери, които са установени в други франкофонски държави на Европейския съюз (Белгия и Люксембург). Фактът, че въздействието върху търговията и нарушаването на конкуренцията в резултат на мярката изглежда незначително, не променя това заключение. В действителност, в съответствие с постоянната съдебна практика на Съда на ЕС, Комисията не е длъжна да установява действително въздействие на помощта върху търговията между държавите-членки и действително нарушаване на конкуренцията; достатъчно е помощта да е в състояние да засегне търговията и да наруши конкуренцията.

- (79) Накрая, Комисията счита, че условията за прилагане на съдебната практика *Altmark* не са изпълнени. В решението си от 24 юли 2003 г.⁽³⁾ Съдът на ЕС уточнява при какви условия субсидия за предприятие, на което е възложено управлението на услуга от общ икономически интерес, не представлява държавна помощ: „първо, предприятието получател трябва действително да е натоварено с изпълнението на задължения за обществена услуга и тези задължения трябва да бъдат ясно определени; второ, параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията, трябва да бъдат предварително установени по обективен и прозрачен начин; трето, компенсацията не трябва да надхвърля необходимото за покриване изцяло или отчасти на разходите, направени при изпълнението на задълженията за обществена услуга, като се имат предвид свързаните с тях приходи, както и разумна печалба за изпълнението на тези задължения; четвърто, когато изборът на предприятие, което да бъде натоварено да изпълнява задължения за обществена услуга, не е направен в рамките на процедура по възлагане на обществена поръчка, равнището на необходимата компенсация трябва да бъде определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие, добре управлявано и подходящо оборудвано с транспортни средства, с цел да може да удовлетвори необходимите изисквания за обществена услуга, би направило, за да изпълни тези задължения, като се имат предвид свързаните с това приходи, както и разумна печалба за изпълнението на тези задължения“.

- (80) В настоящия случай и без да е необходимо да се развива всяко от условията, тъй като те са кумулативни, Комисията установява, че изборът на CELF не е направен в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, както и че равнището на компенсацията не е било определено въз основа на разходите, направени от типично, добре управлявано предприятие, което е подходящо оборудвано със средства за производство.

- (81) При тези условия помощта, предоставена на CELF, представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, тъй като са налице всички съставни елементи на понятието „държавна помощ“.

⁽³⁾ Решение C-280/00, *Altmark Trans u. Regierungspräsidium Magdeburg / Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, (2003 г.), Сборник, стр. I-7747.

(82) Френските органи не са изпратили уведомление до Комисията за въпросните мерки. Следователно помощта е предоставена в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС, в който е предвидено, че Комисията следва да бъде информирана в разумен срок, който да ѝ даде възможност да представи своето становище по отношение на всякакви планове за предоставянето или изменението на помощта. Следователно помощта е предоставена неправомерно.

(83) Тъй като въпросната мярка представлява държавна помощ, следва да се оцени съвместимостта ѝ с вътрешния пазар.

Б. Оценка на мярката по смисъла на член 107, параграфи 2 и 3 от ДФЕС

(84) Комисията счита, че дерогациите по член 107, параграф 2 от ДФЕС не са приложими в настоящия случай, тъй като въпросните мерки очевидно не са били предназначени за постигане на определените в тези дерогации цели.

(85) Освен това помощта не изпълнява условията, определени с дерогацията, предвидена в член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС, тъй като тя не е била предназначена да насърчава развитието на региони, които могат да се ползват от посочената разпоредба. Дерогацията, предвидена в член 107, параграф 3, буква б) във връзка с насърчаване изпълнението на важен проект от общ европейски интерес, също не може да бъде приложена в настоящия случай, тъй като въпросната мярка не е имала за цел насърчаването на подобен вид проект. Тъй като помощта освен това не е имала за цел преодоляването на сериозни затруднения във френската икономика, дерогацията, предвидена във втората част на член 107, параграф 3, буква б), също не е приложима в настоящия случай.

(86) Ето защо е необходимо Комисията да разгледа въпроса за приложимостта на член 107, параграф 3, букви в) и г) от ДФЕС (предишен член 87, параграф 3, букви в) и г) от Договора за ЕО).

(87) Предвид решението на Общия съд от 15 април 2008 г. е необходимо да се разграничат помощите, платени след влизането в сила на Договора за Европейския съюз (1 ноември 1993 г.), от тези, които са били платени преди влизането в сила на същия и към които следва да бъдат приложени материалноправните разпоредби, които са били в сила по време на разглеждания период.

(88) За тази цел Комисията отбелязва факта, че една четвърт от субсидията, предоставена през предходната година, е била изплащана на CELF в началото на годината, като остатъкът е бил предоставян следващата есен след разглеждане от публичните органи на предварителния бюджет на предприятието получател и на регистрираните колебания през първата част на бюджетната година. Ако помощта не е била използвана в пълния си размер, оставащите суми са били приспадани от предвидената за следващата година субсидия. Следователно субсидията, платена за 1993 г., е платена отчасти в началото на 1993 г., а остатъкът е предоставен през есента на 1993 г. Решението за предоставяне на помощта за 1993 г. е взето от френските органи в края на 1992 г. или в началото на 1993 г. и при всички случаи преди

влизането в сила на Договора за Европейския съюз. Поради това Комисията счита за необходимо оценката на помощта, платена за 1993 г., да бъде осъществена в съответствие с приложимите правни разпоредби преди влизането в сила на Договора за Европейския съюз.

а) Оценка на помощта по смисъла на член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС

(89) Член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС (предишен член 87, параграф 3, буква г) от Договора за ЕО) гласи, че: „За съвместими с вътрешния пазар могат да се приемат [...] помощите за насърчаване на културата и опазване на наследството, доколкото тези помощи не засягат условията на търговия и конкуренция в рамките на Съюза в степен, противоречаща на общия интерес.“

(90) Ето защо е необходимо да се провери дали помощта, платена на CELF между 1994 г. и края на 2001 г., действително е имала културна цел и дали е засегнала условията на търговията и на конкуренцията в Европейския съюз в степен, противоречаща на общия интерес.

и) Културна цел

(91) Първо, Комисията припомни, че културната цел на помощта, платена на CELF, беше призната от Общия съд в посоченото по-горе решение от 18 септември 1995 г. В точка 62 от решението си Общият съд сче, че: „Що се отнася до културното предназначение на оспорваните помощи, безспорно е, че целта на френското правителство е разпространението на френския език и френската литература. В този смисъл Общият съд също така установява, че данните, с които е разполагала Комисията при приемането на решението си, включително посочените в писмото на съветника на ищеца от 7 септември 1992 г., са били в подкрепа на оценката, извършена от нея на реалните факти и на законността на тази цел. При тези обстоятелства следва да се заключи, че оценката на целта на оспорваните помощи не е затруднила особено Комисията и че не е било необходимо да получава други сведения, за да признае културния характер на тази цел.“

(92) Френските органи посочиха, че въпросната помощ е имала за културна цел да се популяризира разпространението на книги на френски език в нефранкофонски страни. Следователно става въпрос за активна политика, която има за цел запазването и насърчаването на културното многообразие на международно равнище.

(93) Запазването и насърчаването на културното многообразие от своя страна са сред основните принципи на европейския модел. Те са прогласени в член 167, параграф 1 от ДФЕС (предишен член 151, параграф 1 от Договора за ЕО): „Съюзът допринася за разцвета на културите на държавите-членки, като зачита тяхното национално и регионално многообразие и същевременно извежда на преден план общото културно наследство“, и в член 167, параграф 4, който гласи, че „Съюзът взема предвид културните аспекти при своята дейност по силата на други разпоредби на настоящия договор, по-специално за да зачита и развива разнообразието на неговите култури.“

- (94) Комисията счита, че помощите, които са били предоставени на CELF от френските органи с цел да се осигури разпространението на книги на френски език, са имали именно културна цел.
- ii) Критерий за засягане на условията на търговията и на конкуренцията в Съюза в степен, противоречаща на общия интерес
- (95) Комисията следва да провери дали въпросните мерки наистина са били необходими и пропорционални на целта, преследвана от френските органи посредством определена културна политика.
- (96) Най-напред следва да се припомни, че в съответствие с посоченото по-горе решение на Общия съд от 28 февруари 2002 г. оценката на въпросните мерки следва да се извърши на пазара на комисионерската дейност при износа на книги на френски език.
- (97) На първо място следва да се провери необходимостта от помощта.
- (98) Според френските органи мерките са били изготвени от Министерството на културата през 1980 г. в момент, когато някои участници в сектора (групата *Nachette* и *Messageries du livre*) са искали да се оттеглят от пазара на комисионерската дейност при износ. Според френските органи оспорваният механизъм е бил създаден за насърчаване на операторите да участват на пазара, така че всички поръчки за книги на френски език, заявени от търговци на книги, намиращи се в нефранкофонски зони, да бъдат изпълнявани. По този начин се е гарантирало, че книгите на френски език могат да достигнат до всички книжарници, включително и до най-малките в далечни страни, дори тези книжарници да са се нуждаели само от няколко книги, при това често публикувани от различни издатели.
- (99) От своя страна SIDE посочи, по-конкретно в мнението си, представено след решението за разширяване на процедурата, че въпросната мярка не е била необходима. Така, макар че действително някои участници са се оттеглили от комисионерската дейност през 1980 г., SIDE припомня, че то е било създадено точно по това време, за да участва на пазара. От друга страна SIDE оспорва факта, че CELF е извършвало специфична дейност за обработка на малки поръчки. SIDE разглежда по-специално предоставените от френските органи числови данни и счита, че по отношение на дела, оборота на всяко от предприятията, броя фактури и броя линии на поръчки данните за CELF и SIDE на практика доста си приличат. В по-общ план SIDE поставя под въпрос понятието „малки поръчки“, така както е дефинирано от френските органи. Според SIDE това понятие е произволно, тъй като разходите за обработката на една поръчка не зависят от нейната стойност, а от броя линии.
- (100) Комисията счита, че няма нужда от окончателно заключение по въпроса за необходимостта от помощта, тъй като условията за необходимост и пропорционалност са кумулативни и тъй като в съображение 121 ще се стигне до заключение, че не е доказано, че условието за пропорционалност е изпълнено.
- (101) На второ място, Комисията счита, че въздействието върху търговията в рамките на Европейския съюз и нарушаването на конкуренцията вследствие на мярката са твърде незначителни, като се имат предвид по-специално въпросните суми по мярката за помощ, твърде слабата заменяемост между книгите на френски език и тези на друг език, както и съществуващата значителна разлика между обема на износа на книгите на френски език за нефранкофонски страни от Франция, от една страна, и от Белгия и от Люксембург, от друга страна.
- (102) По-конкретно, по отношение на пазара на комисионерската дейност при износа на книги на френски език Комисията отбелязва, че в рамките на дейността им на комисионери при износа CELF и SIDE разпространяват книги в нефранкофонски страни и територии. Във франкофонските страни местният пазар е покрит от големите издатели посредством техните филиали или представители. Следователно комисионерската дейност при износа има твърде второстепенна роля на франкофонските пазари, които са основните пазари за книгите на френски език.
- (103) На националния пазар на комисионерската дейност при износа на книги на френски език присъстват неспециализирани комисионери като SIDE и CELF и, в по-малка степен, специализирани комисионери, които също извършват незначителни продажби пряко на крайни потребители и не са в състояние да се конкурират сериозно с двамата неспециализирани комисионери, както и известен брой книжарници, които изпълняват, дори и само в отделни случаи, поръчки за чуждестранни търговци на книги, както и електронни книжарници, чиято дейност обаче е била относително малка към момента на въпросните мерки.
- (104) Следователно на въпросния пазар именно жалбоподателят е бил основният оператор, засегнат от оспорваните мерки. От една страна, френските органи твърдят, че програмата във връзка с малките поръчки по принцип е била достъпна за всяко предприятие, което би поискало да участва в нея, ако то приема условията за предоставяне на помощите. Френските органи посочват, че отказът през 1991 г. от страна на Министерството на културата на участието на SIDE е бил обоснован от отказа на SIDE да изпълни задължението за прозрачност, необходимо за възползване от посочените помощи. От своя страна, SIDE посочи, че отказът от страна на френските органи е свързан с факта, че е частно предприятие, а не кооперативно сдружение на издатели. Освен това през 1996 г., след отмяната на решението на Комисията от 18 май 1993 г., Министерството на културата, в желанието си да приключи процедурата, припомни на SIDE, че схемата за помощ за малките поръчки по същността си не е специално предназначена за CELF. С писмо от 3 септември 1996 г. към SIDE беше отправена покана за разговор с цел да се провери дали то е в състояние да изпълни, при същите условия за прозрачност, същите услуги като предоставяните от CELF. По време на разговор, проведен на 26 септември 1996 г., ръководството на SIDE информира Министерството на културата, че отказва да се ползва от програма, чиято съвместимост с общностното право може да бъде поставена под въпрос от Комисията.

- (105) Във всеки случай елементите, посочени по-горе в съображение 101 и следващи, явно сочат, че въпросните мерки засягат условията на търговията и на конкуренцията в Европейския съюз в сравнително ограничена степен.
- (106) При все това, за да се определи дали мярката е пропорционална, също така е необходимо Комисията да сравни, на трето място, сумата на получените помощи с разходите, понесени от CELF за постигането на преследваната от френските органи цел.
- (107) За тази цел следва да бъдат припомнени отделните етапи от процеса на обработка на поръчките, с които различните страни са съгласни:
- а) приемане на заявка за поръчка от даден търговец на книги;
 - б) завеждане на поръчката под съответен код;
 - в) въвеждане на поръчката;
 - г) изпращане на поръчката до издателя;
 - д) приемане на книгите;
 - е) определяне за всеки клиент на физическо пространство, „отделение“, в което се съхраняват поръчаните книги;
 - ж) опаковане.
- (108) Според френските органи CELF понася определени разходи във връзка с обработката на „малките поръчки“. В действителност френските органи считат, че на пазара на комисионерската дейност при износа някои поръчки водят до допълнителни разходи, поради което изпълнението им не е рентабилно. Френските органи посочиха, че са приели праг от 500 FRF (76,22 EUR), за да бъде определена една поръчка като малка, както и че това е емпирично определен праг. Френските органи посочиха, че някои поръчки на стойност под 500 FRF могат да бъдат рентабилни, докато други на по-голяма стойност не са. Целта е била да се намери икономически приемлив метод, така че CELF да иска да приема малките поръчки въпреки недостатъчната им рентабилност.
- (109) Както бе посочила Комисията в решението си за разширяване на процедурата, в рамките на анализа на съвместимостта френските органи са тези, които следва да установят размера на разходите, действително понесени от CELF.
- (110) В тази връзка в решението си за разширяване на процедурата Комисията изиска от френските органи да й предоставят някои данни с цел да прецени последиците от решението на Общия съд и за да може да се произнесе по пропорционалността на помощта. Комисията по-специално изиска да бъдат предоставени следните данни:
- достатъчна обосновка за причините, поради които данните за разходите по малките поръчки не са налични за отделните въпросни години, и достатъчно доказателство защо може да бъде приемливо екстраполиране единствено въз основа на данните за 1994 г.,
 - данните, които дават възможност да се вземат предвид действителните разходи (а не само приблизителни оценки) за обработката на малките поръчки през 1994 г. (поне за някои категории разходи), и евентуална достатъчна обосновка за причините, поради които може да бъде приемлива приблизителна оценка на тези разходи въз основа на общите разходи, понесени от CELF,
 - убедителни методи за разпределяне на разходи, които дават възможност за отнасяне на част от общите разходи към обработката на малките поръчки и които могат по-специално да бъдат приложени към всяка категория разходи през целия въпросен период,
 - информация относно промените в дела на предадените по електронен път поръчки през въпросните години,
 - разходите във връзка с малките поръчки в отсъствието на необосновани коефициенти за умножение,
 - изчисляването на разходите, понесени от CELF за обработката на малките поръчки, без прилагане на коефициенти за умножение, както и при хипотезата на прилагане на коефициенти за умножение единствено към поръчки, които не са предадени по електронен път,
 - становището на френските органи относно изчислението на Общия съд, според което при липсата на посочените коефициенти разходите по обработката на малките поръчки са щели да намалят с над 635 000 FRF (96 805,13 EUR), дори ако не се вземат предвид категориите разходи, различни от тези, за които е бил приложен коефициент „три“. Следва да се припомни, че според изчислението на Общия съд оперативният резултат от дейността по обработка на малки поръчки е щял да надхвърля 600 000 FRF (91 469,41 EUR),
 - становището на френските органи относно възможността за CELF да има разумна печалба.

- (111) По-специално, както вече беше посочено в решението на Комисията за разширяване на процедурата, при липсата на допълнително обяснение и актуализация на данните от страна на френските органи Комисията не е в състояние да използва отчетите за програмата за обработка на малки поръчки, които френските органи са предоставили за периода от 1994 до 2001 г. в писмото си от 17 януари 2003 г., нито обясненията във връзка с извършването на анализ на аналитичното счетоводство, предоставени в писмото от 5 март 1998 г.
- (112) Френските органи обаче не предоставиха подробните данни, изискани от Комисията в решението ѝ за разширяване на процедурата, а само препратиха, що се отнася до пропорционалността на помощта, към вече изпратените на 17 септември 2002 г., 17 януари 2003 г. и 11 март 2003 г. данни, които Комисията не можеше да използва предвид решението на Общия съд от 15 април 2008 г.
- (113) Поради това, с писмо от 8 октомври 2009 г., службите на Комисията напомниха на френските органи искането си за изпращане на данни по посочените точки, като посочиха, че ако не получат исканата информация в срок до десет работни дни, Комисията следва да вземе окончателно решение въз основа на информацията, с която разполага, в съответствие с член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета, след като е издала разпореждане за предоставяне на информация съгласно член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999.
- (114) С писмо от 21 октомври 2009 г. френските органи посочиха, че не разполагат с допълнителна информация, която да представят, и препратиха към мнението си от 9 юни 2009 г.
- (115) Поради това с решение от 20 ноември 2009 г. („решението за разпореждане“) Комисията реши да разпорежи на Франция да представи исканата информация, тъй като въпреки неколкостепенните искания тази информация не бе предоставена.
- (116) С писмо от 2 декември 2009 г. френските органи посочиха, че не разполагат с допълнителна информация, която да представят на Комисията, и препратиха към мнението си, предоставено на 9 юни 2009 г.
- (117) В член 13 от Регламент (ЕО) № 659/1999 е предвидено, че „Разглеждането на възможна неправомерна помощ завършва с решение (...). Ако дадена държава-членка не се съобрази с разпореждане за информация, това решение се взема на базата на наличната информация.“
- (118) Както беше посочено по-горе, френските органи не предоставиха на Комисията данните, които тя неколкостепенно изиска, последно в решението ѝ за разпореждане от 20 ноември 2009 г.
- (119) Следователно, в съответствие с член 13 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета, Комисията приема своето решение въз основа на наличната информация, като напомня, че във всеки случай френските органи са тези, които следва да докажат съвместимостта на въпросната помощ с вътрешния пазар, а следователно и пропорционалността на тази помощ.
- (120) С оглед на решението на Общия съд от 15 април 2008 г. и въз основа на данните, с които Комисията разполага, основаването на екстраполиране на приблизително оценените разходи за обработката на малки поръчки за 1994 г. не изглежда възможно. Също така не изглежда възможно да се използват методи за разпределяне на необоснованите разходи и да се работи въз основа на данни, към които са приложени необосновани коефициенти за умножение, по-специално към предадените по електронен път поръчки. Предвид изчислението на разходите по обработката на малките поръчки, посочени в решението на Общия съд, и тъй като френските органи не предоставиха на Комисията данните, чрез които да бъдат разсеяни съмненията относно пропорционалността на помощта, изразени от Комисията в решението ѝ за разширяване на процедурата, не е установено, че дейността по обработката на малките поръчки поражда загуби.
- (121) Поради това според Комисията не е доказано, че платената между 1994 и 2001 г. помощ отговаря на критерия за пропорционалност.
- (122) Следователно тази помощ е несъвместима по смисъла на член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС.
- б) *Оценка на помощта в съответствие с член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС*
- (123) Член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС (предишен член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО) гласи, че „За съвместими с вътрешния пазар могат да се приемат [...] помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.“
- (124) В съответствие с решението на Общия съд от 15 април 2008 г. дерогацията, предвидена в член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС (предишен член 87, параграф 3, буква г) от Договора за ЕО) не може да се приложи за помощите, платени на CELF от 1980 до 1993 г. Поради това следва да се определи дали дерогацията, предвидена в член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС (предишен член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО) би могла да се приложи за тях.

- (125) Същото следва да се извърши и по отношение на помощите, платени между 1994 и края на 2001 г., за които Комисията заключи по-горе в съображение 122, че дерогацията, предвидена в член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС (предишен член 87, параграф 3, буква г) от Договора за ЕО), не е приложима за тях.
- (126) За да се определи дали член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС би могъл да служи за база за съвместимост, Комисията следва да провери дали въпросните помощи действително имат цел от общ интерес и дали не засягат неблагоприятно търговията до степен, противоречаща на общия интерес.
- (127) Комисията счита, че помощите действително имат цел от общ интерес, както бе установено по-рано. В тази връзка следва да се припомни, че въвеждането в Договора за Европейския съюз на дерогацията, предвидена в предишния член 87, параграф 3, буква г) от Договора за ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС), потвърждава политиката на Комисията, провеждана въз основа на предишния член 92, параграф 3, буква в) преди влизането в сила на Договора за Европейския съюз. Въз основа на този член в миналото Комисията е разрешавала помощи с културни цели. Тази практика е потвърдена от юрисдикциите на Европейския съюз например в посоченото по-горе решение на Общия съд от 18 септември 1995 г., в което Общият съд е счел, че Комисията може да приеме, въз основа на предишния член 92, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО, решение в подкрепа на три схеми за помощ, управлявани от CELF (помощите за въздушен превоз на товари, програмите „Page à Page“ и „Programme Plus“).
- (128) Комисията обаче счита, че не е доказано, че помощите са пропорционални на заложената цел.
- (129) В решението си за разширяване на процедурата, както и по-късно в решението за разпореждане, Комисията поиска от френските органи да представят мнението си относно пропорционалността на помощите по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.
- (130) Както беше посочено по-горе, френските органи не предоставиха на Комисията данните, последно изискани от нея в решението ѝ за разпореждане от 20 ноември 2009 г., които да докажат пропорционалността на платените след 1980 г. помощи.
- (131) Ето защо, в съответствие с член 13 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета, Комисията приема своето решение въз основа на наличната информация, като напомня, че във всеки случай френските органи са тези, които следва да докажат съвместимостта на въпросната помощ с вътрешния пазар и следователно пропорционалността на тази помощ.
- (132) Доводите, представени по-горе относно пропорционалността на помощта по смисъла на член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС, се прилагат в настоящия случай *mutatis mutandis*.
- (133) Поради това Комисията счита, че не е доказано, че платените помощи отговарят на критерия за пропорционалност.
- (134) В заключение Комисията счита, че въпросната мярка е несъвместима с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.
- В. Оценка на мярката по смисъла на член 106, параграф 2 от ДФЕС**
- (135) Френските органи неколнократно заявиха, че на CELF е била възложена задача за обществена услуга и че оспорваните мерки би трябвало да бъдат оценявани по смисъла на разпоредбите на член 106, параграф 2 от ДФЕС (предишен член 86, параграф 2 от Договора за ЕО).
- (136) Този член гласи, че: „Предприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не пречи на юридически или фактически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза.“
- (137) На първо място, следва да се отговори на въпроса дали в настоящия случай е налице услуга от общ икономически интерес. От съдебната практика на Съда на ЕС е видно, че с изключение на секторите, в които този въпрос се урежда с разпоредби на Европейския съюз, държавите-членки имат широко поле за собствена преценка относно естеството на услугите, които могат да бъдат определени като услуги от общ икономически интерес. Поради това задачата на Комисията е да следи тази собствена преценка да се упражнява, без да се допускат очевидни грешки при определяне на услугите от общ икономически интерес.
- (138) В настоящия случай френските органи неколнократно посочиха, че на CELF е била възложена специфична задача за обществена услуга с културен характер, изразяваща се в изпълнение на всяка поръчка за франкофонски книги, заявена от установени в чужбина търговци на книги, независимо от обема и характера на поръчката. Комисията счита, че тази задача наистина би могла да представлява услуга от общ икономически интерес.

- (139) На второ място, следва да се провери дали CELF действително е било натоварено с тази услуга от общ икономически интерес. В съответствие със съдебната практика на Европейския съюз държавата трябва да е натоварила съответните предприятия с управлението на въпросната услуга чрез един или няколко официални акта, чиято форма се определя от всяка държава-членка.
- (140) В настоящия случай френските органи представиха няколко споразумения, сключени между CELF и Министерството на културата, които според тях доказват, че CELF е било натоварено с управлението на въпросната услуга от общ икономически интерес. Според френските органи дирекция „Книгоиздателска и библиотечна дейност“ е сключвала ежегодни споразумения със CELF до 2001 г.
- (141) При все това, въпреки исканията на Комисията, включително в решението за разпореждане, френските органи не представиха копие от споразумения за обществена услуга за всяка от въпросните години.
- (142) Освен това в споразуменията, с които разполага Комисията, не е определен точният характер на задълженията за обществена услуга (в споразумението не е посочен размерът на стойността, при който поръчките се считат за „малки поръчки“). В резултат на това дори за тези години няма акт, в който да се посочват с достатъчна точност задълженията за обществена услуга, възложени на CELF.
- (143) Ето защо според Комисията не е доказано, че CELF действително е било натоварено с официален акт за всяка от въпросните години с управлението на въпросната обществена услуга.
- (144) Накрая, и без да е необходимо да се прави заключение относно условието за необходимост, тъй като условията са кумулативни, Комисията счита, че условието за пропорционалност също не е изпълнено.
- (145) В споразуменията, с които разполага Комисията, няма обяснение относно начина, по който е изчислен размерът на помощта. От друга страна, наложеното на CELF задължение да предоставя отчети за използване на субсидията не е придружено с точно определение на параметрите за изчисление и контрол върху разходите във връзка с дейността за обществената услуга, така че да може да се провери дали няма свръхкомпенсация. Освен това, въпреки че в споразуменията наистина е било предвидено при неизползване на една част от субсидията тя да бъде прехвърлена от една година към друга, те не съдържат никакво уточнение за функционирането на този механизъм, който впрочем не изглежда да е бил приложен. Накрая, в по-общ план и както е посочено в анализа на критерия за пропорционалност по смисъла на член 107, параграф 3 от ДФЕС, френските органи не предоставиха данни, които да докажат пропорционалността на помощите с оглед на различни точки от решението на Общия съд.
- (146) Следователно френските органи не са предоставили на Комисията данни, последно изискани от нея в решението ѝ за разпореждане от 20 ноември 2009 г., които да доказват пропорционалността на помощите по смисъла на член 106, параграф 2 от ДФЕС.
- (147) Ето защо, в съответствие с член 13 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета, Комисията приема своето решение въз основа на наличната информация, като напомня, че във всеки случай френските органи са тези, които следва да докажат съвместимостта на въпросната помощ с вътрешния пазар, а следователно и пропорционалността на тази помощ.
- (148) Поради това, въз основа на същите причини като посочените в анализа на пропорционалността на помощта по смисъла на член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС, Комисията счита, че не е доказано, че платените помощи отговарят на критерия за пропорционалност.
- (149) Следователно Комисията счита, че условията за прилагане на член 106, параграф 2 от ДФЕС не са изпълнени.
- (150) В заключение Комисията счита, че механизмът за помощ, наречена програма „Малки поръчки“, приведен в действие от Франция в полза на CELF между 1980 г. и края на 2001 г., представлява помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар.
- 5. ДАВНОСТЕН СРОК, ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ОБСТОЯТЕЛСТВО, ОПРАВДАНИ ПРАВНИ ОЧАКВАНИЯ, ПРИНЦИП НА ПРАВНА СИГУРНОСТ, ПРИНЦИП НА ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ**
- (151) В случай на неправомерна и несъвместима държавна помощ Комисията по принцип следва да разпорежи на съответната държава-членка да предприеме всички необходими мерки, за да възстанови помощта от нейния получател. В член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 е предвидено, че: *„Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава-членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя.“*
- (152) Независимо от това Комисията трябва да вземе предвид следните елементи.

- (153) На първо място, в член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999 е предвидено, че правомощията на Комисията за възстановяване на помощ са предмет на давностен срок от десет години. Давностният срок започва да тече в деня, в който неправомерната помощ е предоставена на получателя и всяко действие, предприето от Комисията или от дадена държава-членка, която действа по искане на Комисията, по отношение на неправомерната помощ, прекъсва давностния срок.
- (154) Както вече беше посочено в решението ѝ за разширяване на процедурата, без да е получила коментари по тази точка от страна на заинтересованите страни, Комисията счита, че посоченото в предходното съображение правило за давност е приложимо в настоящия случай. В решението си от 5 октомври 2006 г. по дело *Transalpine* ⁽¹⁾ Съдът на ЕС счита, че доколкото Регламент (ЕО) № 659/1999 съдържа правила от процедурен характер, те се прилагат за всички административни процедури в областта на държавните помощи, които Комисията разглежда към момента на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 659/1999, т.е. 16 април 1999 г. Настоящото дело се вписва в рамките на официалната процедура по разследване, открита на 30 юни 1996 г.
- (155) В настоящия случай, тъй като помощите са плащани ежегодно от 1980 г., а Комисията е изисквала информация от френските органи през април 1992 г., платените на CELF помощи през 1980 и 1981 г. очевидно не могат да бъдат възстановени предвид изтичането на давностния срок.
- (156) На второ място, Комисията не изисква възстановяването на помощта, ако това води до противоречие с общ принцип от правото на Европейския съюз. Съгласно съдебната практика на Европейския съюз Комисията е длъжна да вземе предвид изключителните обстоятелства, които оправдават нейното решение да не разпорежи възстановяване на неправомерно предоставените помощи, когато това възстановяване е в противоречие с общ принцип от правото на Европейския съюз.
- (157) В този контекст, в решението си за разширяване на процедурата, Комисията прикани френските органи, получателя на помощта и всяка друга заинтересована страна да представят мнението си относно прилагането в настоящия случай на принципа за оправдани правни очаквания, принципа на правната сигурност или на всеки друг принцип, който би могъл да накара Комисията да не изисква възстановяването на помощта.
- (158) Комисията отбелязва, че в мнението си френските органи счеоха, че са налице изключителни обстоятелства, които дават възможност за ограничаване на задължението за връщане на помощите. SIDE обаче бе на мнение, че няма такива изключителни обстоятелства.
- (159) В тази връзка Комисията припомня, че в рамките на преюдициалните запитвания, отправени към Съда на ЕС по посоченото по-горе дело CELF, запитващата юрисдикция попита по същество дали приемането на три последователни решения, с които помощта е обявена за съвместима с вътрешния пазар, впоследствие отменени от общностния съд, само по себе си може да представлява изключително обстоятелство, което да оправдае ограничаване на задължението на получателя да върне помощта.
- (160) В посоченото по-горе решение от 11 март 2010 г. Съдът на ЕС най-напред препрати към решението си от 12 февруари 2008 г., където в точка 65 и следващи посочва, че след отмяната на положително решение на Комисията получателят на неправомерно предоставените помощи може да се позове на изключителни обстоятелства, които са могли да създадат у него оправдани правни очаквания относно правомерния характер на помощите, и следователно да се противопостави на тяхното възстановяване ⁽²⁾.
- (161) При все това Съдът на ЕС също така посочи, че оправдани правни очаквания у получателя на помощта не могат да се породят от положително решение на Комисията, от една страна, когато това решение е оспорено в надлежния срок и впоследствие е отменено от общностния съд, и от друга страна, докато срокът за обжалване не е изтекъл или, в случай на жалба за отмяна, докато общностният съд не се е произнесъл с окончателно решение ⁽³⁾.
- (162) В настоящия случай в решението си от 11 март 2010 г. Съдът на ЕС посочи, че отмяната на третото положително решение на Комисията с решението на Общия съд от 15 април 2008 г. само по себе си не може да породи оправдани правни очаквания и не може да представлява изключително обстоятелство ⁽⁴⁾.
- (163) Съдът на ЕС добави, че рядко срещаният факт на последователна отмяна на три решения разкрива *a priori* трудността на делото, като съвсем не поражда оправдани правни очаквания, а по-скоро може да подсили съмненията на получателя относно съвместимостта на спорната помощ. Той приема, че наличието на три последователни жалби, вследствие на които се достига до отмяната на трите акта, се среща много рядко, но счита, че такива обстоятелства са част от нормалната дейност на съдебната система, предоставяща възможност на правните субекти, които считат, че понасят последиците от неправомерността на дадена помощ, да предявят жалба за отмяна на последователните решения, които тези субекти разглеждат като причина за създаването се положение.

⁽¹⁾ Решение C-368/04, *Transalpine Ölleitung in Österreich* (2006 г.), Сборник, I-09957, точка 34.

⁽²⁾ Точка 42 и следващи.

⁽³⁾ Точки 66—68.

⁽⁴⁾ Точка 50 и следващи.

- (164) Освен това в настоящия случай Съдът счете, че не може да се приеме наличие на изключително обстоятелство и с оглед на принципа на правна сигурност⁽¹⁾. В действителност до приемането от Комисията на решение за одобряване и до изтичането на срока за обжалване на такова решение получателят не може да бъде сигурен относно правомерността на помощта, поради което не може да се прави позоваване нито на принципа на оправданите правни очаквания, нито на принципа на правната сигурност.
- (165) Освен това, както Съдът посочи в решението си от 11 март 2010 г.⁽²⁾, в настоящия случай наличието на изключително обстоятелство не може да се приеме и с оглед на принципа на пропорционалност. Всъщност премахването на неправомерна помощ посредством възстановяване е логичната последица от установяването на нейната неправомерност, поради което връщането на тази помощ с цел възстановяване на предишното положение по принцип не може да се приеме за мярка, несъразмерна с целите на разпоредбите на Договора в областта на държавните помощи.
- (166) Поради това Съдът стигна до заключение, че приемането от Комисията на три последователни решения за обявяване на дадена помощ за съвместима, които впоследствие общностният съд отмени, само по себе си не представлява изключително обстоятелство, което може да обоснове ограничаване на задължението на получателя да върне тази неправомерна и несъвместима помощ.
- (167) Следователно, предвид горепосоченото и при липсата на всякакъв друг елемент, който може да представлява изключително обстоятелство, Комисията счита, че в настоящия случай не е налице изключително обстоятелство, което може да ограничи задължението на CELF да върне въпросните помощи (освен за сумите, платени през 1980 и 1981 г., както бе обяснено по-горе).
- (170) В съответствие с член 14, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 помощта, която трябва да бъде възстановена, включва лихвата, дължима от датата, на която неправомерната помощ е била на разположение на получателя, до датата на действителното ѝ възстановяване.
- (171) При все това от решението на Съда на ЕС от 12 октомври 2000 г. по дело *Magefesa* ⁽⁴⁾ е видно, че когато едно предприятие е в несъстоятелност и това е предвидено в националното законодателство, лихвите, дължими след обявяване на предприятието в несъстоятелност, начислени върху сумата на помощите, неправомерно получени преди обявяването в несъстоятелност, не са дължими.
- (172) В тази връзка следва да се отбележи, че в отговора си от 27 януари 2010 г. френските органи информираха Комисията за състоянието, в което понастоящем е намира CELF.
- (173) Предвид своето финансово състояние от 25 февруари 2009 г. CELF е в процедура за оздравяване. Назначен е синдик.
- (174) В рамките на спора относно държавните помощи френската държава предяви следните вземания: 11 885 785,02 EUR (за плащане на лихвите в съответствие с посоченото по-горе решение на Държавния съвет от 19 декември 2008 г.) и 4 814 339,9 EUR (за евентуално възстановяване на сумата на помощта, получена през периода 1980—2001 г.).
- (175) Френските органи посочиха, че от състоянието на вземанията е видно, че от обявен общ пасив в размер на 21 254 232,29 EUR оспорваните вземания възлизат на 17 045 039,50 EUR.
- (176) След като установи, че оздравяването очевидно е невъзможно, синдикът поиска процедурата за оздравяване да бъде преобразувана в съдебна ликвидация именно поради вземанията, предявени от държавата.
- (177) След като с решение от 9 септември 2009 г. бе прието за установено, че наличието на пасив изключва възможността за приемане на план за оздравяване, Търговският съд на Париж постанови съдебна ликвидация на CELF и назначи ликвидатор. Този съд определи двегодишен срок за приключване на съдебната ликвидация. Френските органи посочиха, че висящи и/или предстоящи спорове все пак биха могли да оправдаят отлагането на датата за приключване на съдебната ликвидация.

6. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

- (168) В съответствие с член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 френските органи следва да изискат от CELF да възстанови помощите, платени в рамките на програмата „Малки поръчки“ от 1982 до 2001 г.
- (169) В съответствие с посоченото в таблицата ⁽³⁾ общата сума на помощта, която следва да бъде възстановена от CELF, получена между 1982 и 2001 г., възлиза на 4 631 401 EUR плюс лихвите.

⁽¹⁾ Точка 53.

⁽²⁾ Точка 54.

⁽³⁾ Вж. таблицата, представена в съображение 60 от настоящото решение.

⁽⁴⁾ Решение C-480/98, *Комисията / Испания („Magefesa“)* (2000 г.), Сборник, I-08717.

(178) Френските органи посочиха, че всички служители на CELF са освободени, а отделът за ликвидация е разпуснат на 31 декември 2009 г. Единствените операции в момента имат за цел възстановяване на вземания, дължими от клиенти.

(179) В писмо, изпратено по електронен път на 9 март 2010 г., френските органи посочиха, че по време на въпросната процедура за ликвидация на CELF са спазени обичайните правила на процедурата по ликвидация на предприятия.

(180) Съгласно сведенията, предадени на Комисията от френските органи, понастоящем CELF не извършва никаква икономическа дейност.

(181) Поради това, предвид текущата процедура по ликвидация на CELF, френските органи следва по-специално да гарантират, в рамките на задължението им за възстановяване на несъвместимата помощ, спазването на приложимата съдебна практика в случай на ликвидация на предприятието получател⁽¹⁾. Това по-специално предполага активите на CELF да бъдат продадени на пазарна цена, държавата да впише в пасива на предприятието в ликвидация вземанията си, свързани с възстановяването на неправомерната и несъвместима помощ, и да отстоява в пълна степен своите права на кредитор на всички етапи от процедурата до приключване на ликвидацията.

(182) Що се отнася до изчисляването на лихвите, следва да се отбележи, че във френското право в член L 622-28 от Търговския кодекс е предвидено, че „решението за откриване [на процедурата за оздравяване] определя размера на законовите и обичайните лихви, както и всички лихви за просрочване и надбавки“.

(183) Поради това в настоящото дело за платените на CELF суми се начислява лихва от датата на тяхното предоставяне до 25 февруари 2009 г., датата на решението на Търговския съд на Париж за откриване на процедурата за оздравяване, по-късно преобразувана в съдебна ликвидация с решение от 9 септември 2009 г.

7. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(184) Комисията констатира, че Франция неправомерно е привела в действие помощ в полза на CELF в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС.

⁽¹⁾ Вж. точка 63 и следващи от известието на Комисията „Към ефективно прилагане на решенията на Комисията, разпореждащи на държавите-членки да възстановят неправомерна и несъвместима държавна помощ“ (ОВ С 272, 15.11.2007 г., стр. 4).

(185) Тази помощ е несъвместима с вътрешния пазар и следва да бъде възстановена от френските органи с изключение на сумите, платени през 1980 и 1981 г., поради давност.

(186) Френските органи следва да възстановят от CELF сума в размер на 4 631 401 EUR, плюс лихвите за всяка от помощите, платени на годишна база от 1982 г. насам. Сумите, които следва да се възстановят, включват лихви от датата, на която са били предоставени на получателя, до 25 февруари 2009 г., датата на решението на Търговския съд на Париж за откриване на процедурата за оздравяване,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Държавната помощ, отпусната неправомерно от Франция в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз в полза на Coopérative d'exportation du livre français (CELF), е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

1. Франция трябва да пристъпи към възстановяване от страна на CELF на сума в размер на 4 631 401 EUR, която съответства на сумите, получени от CELF между 1982 и 2001 г. в рамките на посочената в член 1 помощ.

2. Сумите, които следва да се възстановят, включват лихви от датата, на която са били предоставени на получателя, до 25 февруари 2009 г., датата на решението на Търговския съд на Париж за откриване на процедурата по оздравяване.

3. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004.

Член 3

1. Възстановяването на помощта, посочено в член 2, е незабавно и ефективно.

2. Франция гарантира прилагането на настоящото решение в срок четири месеца от датата на уведомяване за него.

Член 4

1. В срок два месеца от уведомяването за настоящото решение Франция предоставя следната информация:

а) общата сума (главница и лихви) за възстановяване от получателя;

б) подробно описание на вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение;

предоставя и подробна информация относно сумите на помощта и лихвите, които вече са възстановени от получателя.

в) документите, доказващи, че на получателя е наредено да възстанови помощта.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Франция.

2. Франция информира Комисията за напредъка по националните мерки, предприети за изпълнение на настоящото решение, до пълното възстановяване на помощта, посочено в член 2. При поискване от страна на Комисията Франция предоставя незабавно информация за вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Франция

Съставено в Брюксел на 14 декември 2010 година.

За Комисията
Joaquín ALMUNIA
Заместник-председател